

# ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΔΕΙΝΑ

## ΑΠΟ ΝΕΟ - ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΜΟΤΟΒΙΛΩΦ

{Είναι θέλημα Θεού να πληροφορηθεί ο κόσμος μας, των εσχάτων καιρών, την αίσθηση των βασάνων που θα έχουν όσοι καταδικασθούν στα αιώνια δεινά, και πως **θα συμμετέχουν σ' αυτά όχι μόνο με την ψυχή, αλλά και με το σώμα τους**. Για τον λόγο αυτό παραθέτομε περικοπές από το νέο-ανακαλυφθέν χειρόγραφο του **Νικολάου Μοτοβίλωφ** (1808-1879), με περιεχόμενο την αυτοβιογραφία του, στο οποίο υπάρχουν πράγματι πολλές αποκαλύψεις για τα χρόνια μας και για αυτά που έρχονται.



Άγιος Μητροφάνης του Βορόνεζ  
(1623-1703)

Στο βιβλίο «Αποκαλυπτικό υπόμνημα», έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης Δεκ. 2005, ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, ο άγιος Αντώνιος του Βορόνεζ και άλλοι άγιοι, εξηγούν στον ίδιο το Μοτοβίλωφ αλλά έμμεσα και σε μας, **ότι οι πιστοί άνθρωποι των εσχάτων καιρών θα πάσχουν, δυστυχώς, οι περισσότεροι από ψυχικές ασθένειες δαιμονικής προέλευσης, που θα είναι ανακατεμένες με θεϊκές πνευματικές παρακλήσεις μέσα στην ζωή τους**. Κανείς από τους άλλους ανθρώπους δεν θα μπορεί να ξεδιακρίνει τι είναι εκ Θεού και τι όχι. Όσοι υπομείνουν αυτή την κατάσταση, με τρόπο θεάρεστο, θα σωθούν. **Ο ίδιος ο Κύριος** αποκάλυψε στον άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ ότι, αν και δεν οφειλόταν αυτό σε αμαρτίες του Μοτοβίλωφ, παραχώρησε να ενοικήσει σ' αυτόν, για ένα διάστημα, ένα πολύ ισχυρό δαιμονικό πνεύμα, **για να γίνει τύπος των ανθρώπων του μέλλοντος, που θα πάσχουν με παρόμοιο τρόπο**. Αυτό το πονηρό πνεύμα δημιούργησε καταστάσεις Κολάσεως, που έζησε και περιγράφει ο ίδιος ο παθών Μοτοβίλωφ, ο οποίος όμως δεχόταν κατά διαστήματα θεϊκή παρηγοριά. }

### Η αίσθηση της γέεννας του πυρός.

«Μετά ο άγιος Μητροφάνης έδωσε εντολή στον Επίσκοπο Αντώνιο να με διαβάσει, πράγμα που αυτός ανέθεσε στον πνευματικό του, τον πατέρα Βαρλαάμ. Αλλά πρώτα απ' όλα μου είπαν να κάνω αγιασμό και να διαβάσω παράκληση στον Αρχάγγελο Μιχαήλ. Παρακάλεσε να το κάνει ο εφημέριος του ναού των Αγίων Αρχαγγέλων. Και όταν τελειώσαμε την παράκληση και τον αγιασμό **ο δαίμονας άρχισε τόσο πολύ να με καίει που στην επιδερμίδα μου άρχισε να εμφανίζεται η καπνιά**, ώστε αναγκαζόμουν να αλλάζω συχνά, επειδή τα ρούχα μου γρήγορα γίνονταν μαύρα. Η καπνιά έβγαινε μαζί με τον ιδρώτα γι' αυτό έπρεπε πολλές φορές την ημέρα να πλένω το πρόσωπο μου, γιατί αλλιώς γινόμουν σαν Αιθίοπας». (από τη σελ. 61)

«Δεν υπάρχουν λέξεις να περιγράψω και δεν μπορεί να φανταστεί ο νους του ανθρώπου τα βάσανα που υπέφερα, που **ήταν σαν τα αιώνια βάσανα**. Αυτά κράτησαν τρεις μέρες και τρεις νύχτες, και δεν θα τα άντεχα αν δεν μου έδινε δύναμη ο Θεός. Όλα αυτά τα τρία εικοσιτετράωρα δεν μπόρεσα να κλείσω μάτι. Έπρεπε να τρώω και να πίνω λόγω της αδυναμίας της ανθρώπινης φύσης που δεν μπορεί να ζει χωρίς τροφή και νερό. Όμως αυτά που έτρωγα και έπινα χάνονταν μέσα μου σαν μέσα στην άβυσσο και αισθανόμουν νηστικός, και όλο αυτό τον καιρό κάποιος αόρατος αλλά καλός και πολύ συμπαθητικός μου μιλούσε με τρυφερή και ήρεμη φωνή. Και τώρα που γράφω αυτά, στις 12 Αυγούστου του 1861, την παραμονή της ανακομιδής των τιμών λειψάνων του αγίου Τύχωνα του Ζαντόνσκ, μου φαίνεται πως ήταν η φωνή του μεγάλου Γέροντα πατρός Σεραφείμ, ο οποίος συχνά εμφανιζόταν στον Επίσκοπο Αντώνιο για να τον καθοδηγεί {για τη σωτηρία του Μοτοβίλωφ εννοείται, και τη θεραπεία του}...» (από τη σελ. 62)

**«Αυτά είναι τα βάσανα που θα προκαλεί η άσβεστη φλόγα της Κολάσεως η οποία θα καίει τους αμαρτωλούς χωρίς οι ίδιοι να καίγονται**. Απ' αυτή την φλόγα υπέφερε ο πλούσιος (του Ευαγγελίου) και αυτή του προκαλούσε δίψα που δεν μπορούσε να ικανοποιήσει, γι' αυτό και παρακαλούσε τον φτωχό Λάζαρο, που στην γήινη ζωή του ήταν φτωχός, όμως στη ζωή του μέλλοντος αιώνα ήταν πλούσιος και αναπαύοταν στους κόλπους του Αβραάμ. Τον παρακαλούσε ο πλούσιος να του δώσει έστω και μία σταγόνα νερό να δροσιστεί, αλλά αυτό ήταν αδύνατον διότι όταν ζούσε στη γη δεν φρόντισε να τηρήσει τις εντολές του Κυρίου και να φυλάξει το νόμο του Θεού. Αφού δεν το έκανε σ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή, γι' αυτό και στερήθηκε των αγαθών της ζωής του μελλοντικού αιώνα. Εδώ στη γη σπέρνουμε καλό και κακό, ενώ εκεί θα είναι ο καιρός να μαζέψουμε τους καρπούς, και ο καθένας θα λάβει αυτά που του αξίζουν. Τώρα ο Θεός μου δίνει να δοκιμάσω τι στην πραγματικότητα θα είναι η φλόγα της Κολάσεως. Εγώ, άνθρωπος που έχει πτυχίο πανεπιστημίου, πρέπει να το δοκιμάσω στον εαυτό μου για να πω κάποτε στους συναδέλφους μου τους



Άγιος Αντώνιος του Βορόνεζ  
(1773-1846)

επιστήμονες, ιδίως σ' αυτούς που σπουδάζουν σε θεολογικές σχολές και ετοιμάζονται να γίνουν κληρικοί, αρχιμανδρίτες και ιεράρχες, να τους πω, ότι τα βάσανα που θα προκαλεί η φλόγα της κολάσεως δεν θα είναι μόνο βάσανα συνειδήσεως. **Όχι μόνο από λύπη και ντροπή για τις αμαρτίες τους θα υποφέρουν οι αμαρτωλοί αλλά και από πραγματικούς σωματικούς πόνους.** Διότι κατά την ανάστασή μας από τους νεκρούς εμείς θα λάβουμε την ίδια σάρκα που έχουμε και τώρα, που λάβαμε από την μητέρα μας και τον πατέρα μας... (από τη σελ. 63)

«Ψέματα λένε οι μοντέρνοι θεολόγοι {αναφέρεται στους Ρώσους, αν και άρχισαν να εμφανίζονται και στην Ελλάδα τέτοιες ιδέες}, **ότι δεν θα αναστηθούμε με την ίδια σάρκα,** και μ' αυτά που λένε καταστρέφουν τους ανθρώπους που δεν είναι σταθεροί στην πίστη. Και αν αυτοί οι θεολόγοι δεν μετανοήσουν δημόσια για να διορθωθούν και να επιστρέψουν στην αληθινή πίστη και οι άνθρωποι τους οποίους αυτοί έχουν αποπλανήσει, τότε οι ίδιοι αυτοί οι θεολόγοι θα δοκιμάσουν ίδια με τα δικά μου ή και χειρότερα βάσανα. Μέσα μου φλεγόταν η φλόγα της Κολάσεως αλλά εγώ δεν καιγόμουν. Όμως για να είναι φανερά τα σημεία, έκανε ο Θεός, για να καταλαβαίνουν οι άνθρωποι ότι η φλόγα αυτή είναι πραγματική, να βγάζει το σώμα μου καπνιά...»

«Όλα αυτά τα διηγήθηκα λεπτομερώς στον Αρχιεπίσκοπο Αντώνιο και αυτός μου έδωσε την έξης εντολή: να τα φυλάξω αυτά στην καρδιά μου και να τα αποκαλύπτω μόνο σ' εκείνους που φοβούνται τον Κύριο **έως ότου έλθει ο καιρός να γίνουν αυτά γνωστά σ' όλο τον κόσμο** {και ήρθε τώρα με την εύρεση του χειρογράφου}. Αναφέρω και τον λόγο του που μου έλεγε συχνά, σχετικά μ' αυτή την υπόθεση: “Μήπως ο Κύριος που έκανε τόσα θαύματα στην ζωή σας και σας έδωσε τόσες αποκαλύψεις το έκανε μόνο για σας, να στερεωθείτε στην πίστη; Εσείς και χωρίς αυτά θα ήσασταν πιστός σ' Αυτόν και θα μπορούσατε να σωθείτε. **Όλα αυτά χρειάζονται για τον κόσμο, για να πειστούν οι άνθρωποι ότι ο Ιησούς Χριστός και χθες και σήμερα είναι ίδιος και στους αιώνες.** Ότι το Πνεύμα του Θεού που παλιά ενεργούσε στους εκλεκτούς του ενεργεί και σήμερα και μοιράζει σ' όποιον θέλει τα χαρίσματα Του. Όλα αυτά σας τα έδωσε ο Θεός όχι μόνο για τον εαυτό σας αλλά και για να τα κάνετε φανερά σ' όλο τον κόσμο. και όταν εγώ δεν θα βρίσκομαι πια στη ζωή, και έλθει ο καιρός να σταματήσουν τα βάσανα σας, **να τα αποκαλύψετε για την δόξα του Θεού και την ωφέλεια όλων αυτών που επιζητούν την σωτηρία τους και όχι μόνο αυτών αλλά και εκείνων των ανθρώπων που δεν φροντίζουν για την σωτηρία τους ή δεν ξέρουν τι είναι η σωτηρία, γιατί ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός φανέρωσε τον εαυτό Του και σ' εκείνους που δεν Τον αναζητούσαν**”. Αυτό λοιπόν, κάνω τώρα σύμφωνα με την εντολή του».

«Συνεχίζω την διήγησή μου. Προς το τέλος του τρίτου εικοσιτετραώρου αυτή η φλόγα της γέεννας που φλεγόταν μέσα μου χωρίς να καίγομαι έγινε τόσο ισχυρή που τα κόκαλα μου άρχισαν να τρίβουν. Εγώ αλαφιασμένος έτρεξα στον Αρχιεπίσκοπο Αντώνιο. Θα χαθώ για πάντα, του είπα, αν δεν μου δώσετε λίγη ανακούφιση, χάνω τα λογικά μου και φοβάμαι να μην αυτοκτονήσω. Αν δεν με βοηθήσετε θα πεθάνω εδώ κάτω στα πόδια σας, γιατί τα κόκαλά μου και όλα τα σωθικά μου τα τρώει η φλόγα της Κολάσεως. Εκείνος με κοίταξε με βλέμμα γεμάτο καλωσύνη και μου είπε: “Όλοι μας είμαστε καλοί στο να αμαρτάνουμε, όμως για να μετανοήσουμε δεν έχουμε όρεξη. Η μετάνοια δεν είναι μια απλή εξομολόγηση των αμαρτιών μας. Μετάνοια σημαίνει να υπομένουμε τα πάντα μέχρι να τις εξαλείψουμε, έως “τον έσχατον κοδράντην” (Ματ. 5, 26), όπως είπε ο Σωτήρας”.

Έχασα την τελευταία ελπίδα, τα πόδια μου λύγισαν, έχασα την ισορροπία μου και παρά λίγο να έπεφτα κάτω, αν δεν με κρατούσε ο Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος. “Τι να κάνουμε, μου είπε, τα βάσανα σας είναι φοβερά, τουλάχιστον να μην απελίζεστε αλλά να ελπίζετε στην βοήθεια της Παναγίας, στις πρεσβείες Της. Θυμηθείτε όσα είχε κάνει για σας, είναι δυνατόν μετά από τόσες ευεργεσίες να σας αφήσει χωρίς παρηγοριά; ο Κύριος σπλαχνίζεται τους αμαρτωλούς που μετανοούν και μέσω Αυτής Τον ικετεύουν για την άφεση των αμαρτιών τους”.

Μετά μου έφερε ένα μεγάλο ποτήρι κρασί και μου έδωσε να το πιω με τα εξής λόγια: **“Είναι από τον άγιο Μητροφάνη”**. Το ήπια. Η φλόγωση που αισθανόμουν μέσα μου θα έπρεπε να δυναμώσει, αν ήταν μια φυσική φλόγωση, εγώ όμως αντίθετα αισθάνθηκα μέσα μου μια γλυκιά δροσούλα και ανακούφιση. η φλόγα άρχισε να εξασθενεί και οι πόνοι υποχώρησαν. ο Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος είπε: “Να πάτε τώρα στον πατέρα Βαρλαάμ, να του εξομολογηθείτε όλες τις αμαρτίες σας και αύριο να κοινωνήσετε των Ζωοποιών Μυστηρίων του Κυρίου”.

Στην εξομολόγηση αισθανόμουν τα κόκαλά μου να σπάζουν και τα άκρα μου, χέρια και πόδια, να αποχωρίζονται από το υπόλοιπο σώμα μου. Αναγκάστηκα να κρατάω με τα χέρια μου το στομάχι, γιατί μου φαινόταν καθώς περπατούσα, ότι έχει ανοίξει η κοιλιά μου και τα σπλάχνα μου θα πέσουν κάτω. Όταν, στην εκκλησία του Τιμίου Σταυρού, πήγα να κοινωνήσω, το δεξί μου χέρι έκανε μια απότομη κίνηση, σαν να το έσπρωξε κάποια δύναμη, και παρά λίγο να χτυπήσω το άγιο Ποτήριο με τα Άχραντα Μυστήρια που κρατούσε στα χέρια του ο Ιερομόναχος ο οποίος με κοινωνούσε. Μετά την Θεία Κοινωνία τρεις - τέσσερις μέρες αισθανόμουν ανακούφιση. Συνέχιζαν να διαβάσουν τους εξορκισμούς διότι ο δαίμονας δεν έλεγε το όνομά του». (από τις σελ. 64 - 67)

### **Η αίσθηση του κρύου του Ταρτάρου.**

«Λίγες μέρες μετά - δεν θυμάμαι πόσες ακριβώς και δεν θέλω να λέω ψέμα όταν πρόκειται για την αλήθεια του Θεού - **άρχισα να κρυώνω τόσο πολύ που καλύτερα να πω πως δεν ήταν κρύο αυτό που αισθανόμουν αλλά παγωνιά.** Ανέβαινα πάνω σε αναμμένη σόμπα αλλά ούτε εκεί δεν μπορούσα να ζεσταθώ. Πήγαινα και στεκόμουν μπροστά στο αναμμένο τζάκι αλλά ούτε αυτό με βοηθούσε. Αλλά το πιο άσχημο και το πιο τρομερό ήταν το ότι η ίδια φωτιά δεν με έκαιγε, σαν να έχασε αυτή για μένα την καυστική της δύναμη και δεν μπορούσε να κάψει την σάρκα μου που ήταν σαν πάγος. Αν, για παράδειγμα, έβαζα το χέρι μου πάνω στα αναμμένα κάρβουνα και το κρατούσα αρκετή ώρα, η φωτιά όχι μόνο δεν το έκαιγε αλλά ούτε το θέρμαινε, μόνο το μαύριζε με καπνιά.

Όταν το άκουσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος με ρώτησε: «Είναι αλήθεια ότι δεν σας καίει η φωτιά; Θα ήθελα μόνος μου να το δω!». «Ορίστε, του είπα, δυστυχώς για μένα αυτό είναι αλήθεια, διότι **όχι μόνο δεν μπορώ για λίγο να ζεσταθώ αλλά ούτε αισθάνομαι θερμότητα, όταν βάζω το χέρι μου στην φωτιά.** Έφεραν ένα κερί. Εγώ δεκαπέντε λεπτά κρατούσα το χέρι μου πάνω στο κερί και αυτό όχι μόνο δεν κήκε αλλά ούτε ζεστάθηκε, μόνο μαύρισε από καπνιά.

Αυτή η κατάσταση, που αισθανόμουν ανυπόφορο κρύο και ήμουν σαν ένα κομμάτι πάγου, κράτησε δύο εικοσιτετράωρα. Θα έλεγα ότι δεν ξέρω πως το άντεξα αν δεν έβλεπα πραγματικά ότι ο ίδιος ο Κύριος και Θεός με βοηθούσε με την ευσπλαχνία Του να αντέξω αυτό το ανυπόφορο μαρτύριο.

Όπως και πριν η ίδια αόρατη ιλαρή, τρυφερή και γεμάτη αγάπη φωνή, μου εξηγούσε ότι **αυτή η παγωνιά που αισθάνομαι είναι το αιώνιο κρύο των Ταρτάρων, του Κάτω Κόσμου όπου δεν υπάρχει θέρμη...** Αυτό το διδάσκει η Αγία του Θεού Εκκλησία, **όμως το αρνούνται οι μοντέρνοι θεολόγοι,** και γι' αυτό το λόγο τα Τάρταρα θα είναι κατεξοχήν ο δικός τους κλήρος στην μέλλουσα ζωή...

Μετά ο Σεβασμιώτατος Αντώνιος μου είπε να κοινωνήσω πάλι των Αχράντων και Ζωοποιών Μυστηρίων του Κυρίου, «οίς ζωούται και θεούται πας ο τρώγων Σε και πίνων εξ ειλικρινούς καρδίας» (από την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως) με πίστη και αγάπη, όπως είπε. Αυτά τα Ζωοποιά Μυστήρια καταστρέφουν την εξουσία του διαβόλου πάνω στον άνθρωπο και τον καθαρίζουν όλο, και την ψυχή και το σώμα, αν υπάρχει γι' αυτό, θέλημα του Θεού Παντοκράτορα.

Δεν τελείωσαν όμως εδώ τα βάσανα μου, τα όποια η πρόνοια του Θεού μου έδωσε να δοκιμάσω για να καταλάβω τι είναι τα αιώνια βάσανα. Μετά από τρεις ή τέσσερις ημέρες, της γλυκύτερης θείας παρηγοριάς και ανακούφισης, **ήλθε και η τρίτη δοκιμασία.**» (από τις σελ. 67 - 69)

### **Το ακοίμητο σκουλήκι.**

«Αυτό κράτησε μόνο τριάντα έξι ώρες, και όμως **αυτό το βάσανο ήταν χίλιες φορές χειρότερο από τα δύο προηγούμενα,** και μέχρι τώρα δεν μπορώ να καταλάβω πως το άντεξα, αν και είχα την βοήθεια του Θεού. Αυτό το βάσανο είναι το χειρότερο απ' όλα τα βάσανα στον κόσμο. και αν αυτό, τότε, που κράτησε περίπου τριάντα έξι ώρες ή λίγο παραπάνω, πάντως όχι πάνω από πενήντα, μου φάνηκε τόσο ανυπόφορο, τότε τι να πω για εκείνη την κατάσταση που θα υπάρχει στην Κόλαση, στο αιώνιο σκότος, όπου δεν υπάρχει η βοήθεια του Θεού και οι ψυχές ξέρουν ότι αυτή η κατάστασή τους είναι αιώνια, και δεν μπορεί να αλλάξει!!!

**Φανταστείτε ότι μέσα σας υπάρχουν εκατομμύρια σκουλήκια και σκνίπες που τρώνε από μέσα τη σάρκα σας** και κάθε στιγμή είναι έτοιμα να βγουν στην επιφάνεια και να σκεπάσουν το σώμα σας. Τα βλέπετε με τα μάτια σας, μπορείτε να τα αγγίξετε αλλά δεν μπορείτε να απαλλαγθείτε απ' αυτά. Σκεφτείτε ότι όλα όσα αγγίζετε αμέσως γεμίζουν σκουλήκια τα όποια βλέπετε μόνο εσείς. Δεν μπορείτε να πίνετε και να τρώτε γιατί θα πίνετε και θα τρώτε μόνο σκουλήκια. Φανταστείτε όλα αυτά και τότε εν μέρει θα μπορέσετε να καταλάβετε τι σημαίνει το ακοίμητο σκουλήκι και τι βάσανα είχα δοκιμάσει μέσα σ' αυτές τις τριάντα έξι ή πενήντα ώρες που μου φάνηκαν ολόκληροι αιώνες. Παρά λίγο να πέθαινα της πείνας γιατί τίποτα δεν μπορούσα να τρώω και να πίνω από αηδία...»

**«Αυτό σημαίνει το ακοίμητο σκουλήκι, το τρομερό αιώνιο βάσανο»,** μου είπε η ίδια ιερή και μυστική φωνή, φωνή μιας αόρατης ύπαρξης που με αγαπούσε και σπλαχνιζόταν πολύ, που ήταν τότε κοντά

μου, φωνή που πάντα μου έδινε παρηγοριά. Αυτή μου εξήγησε λεπτομερώς τι σημασία έχουν τα βάσανα που δοκιμάζω.

Μόνο στον Σεβασμιώτατο Αντώνιο βρήκα μετά απ' όλα αυτά τα βάσανα τροφή χωρίς σκουλήκια - ένα μήλο που εκείνος μου έδωσε με τα εξής λόγια: «Όλα τώρα εκπληρώθηκαν, μη στενοχωριέστε, ο Κύριος θα σας ελεήσει. Αλλά όταν Αυτός μου φανέρωσε αυτά που θα έπρεπε να δοκιμάσετε και τα βάσανα που σας περιμένουν, τότε το πνεύμα μου ταραχτήκε και σκέφτηκα: “Πώς θα γίνει αυτό; Είναι δυνατόν να το αντέξει ένας άνθρωπος;” - και ο Κύριος μου απαντούσε: **«Θα το αντέξει: «Παρά ανθρώποις τούτο αδύνατον εστί, παρά δε Θεώ πάντα δυνατά εστί»** (Ματ. 19, 26). Έτσι έπλασα Εγώ τον Μοτοβίλωφ, ώστε να μπορέσει να τα αντέξει όλα. και όχι μόνο αυτά που πέρασε. **Αυτός θα τηρήσει το θέλημα μου μέχρι τέλους...** και τότε Εγώ



Νικόλαος Μοτοβίλωφ (1808-1879)

θα τον ευλογήσω και “ευλογών ευλογήσω... και πληθύνων πληθυνώ...” το έλεος Μου πάνω σ' αυτόν (βλ. Γεν. 22, 17) ώστε δεν θα μπορέσουν να το πιστέψουν όσοι το δουν. Τότε θα πραγματοποιηθούν και τα λόγια που είπα Εγώ στον άγιο Μητροφάνη και τα οποία εσύ μετέφερες στον Μοτοβίλωφ, εννοώ το έλεος και την ευλογία Μου, που του είχα υποσχεθεί».

-Εγώ, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, τόλμησα να ρωτήσω τον Κύριο: **Είναι δυνατόν να υπάρχουν άλλα φοβερότερα απ' αυτά τα τρία βάσανα;**

-**Ναι, υπάρχουν, μου απάντησε ο Κύριος.** Αλλά και αυτά για χάρη Μου θα τα αντέξει ο Μοτοβίλωφ, γιατί είμαι μαζί του, και θα κάνω ότι ο Πατέρας μου ευδόκησε να γίνει. **Σε όλα αυτά θα βοηθήσει τον Μοτοβίλωφ το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο από τον Πατέρα εκπορεύεται και σε Μένα αναπαύεται....**

-Και τι είναι αυτά τα βάσανα; τόλμησα εγώ να ρωτήσω τον Κύριο...

-Θα το δεις αργότερα, μου απάντησε ο Κύριος, γιατί δεν θέλω τίποτα να κρύψω από σένα, διότι αγαπάς Εμένα και την Παναγία Μητέρα Μου.

### **Δαιμονικές εμφανίσεις.**

Μετά απ' αυτό άρχισαν φανερά να μου εμφανίζονται οι δαίμονες και να προσπαθούν να με φοβερίσουν. Γι' αυτό τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Αντώνιος μου έδωσε ευλογία να κοινωνώ και δύο και τρεις φορές τη βδομάδα. Μου έδινε συνέχεια να τρώω πρόσφορα και να πίνω τον αγιασμό των Θεοφανείων... Μου είπε επίσης να αντιγράψω ολόκληρο το Ευαγγέλιο το κατά Ιωάννην, γιατί, όπως είπε, ο άγιος Ιωάννης είναι ο κατ' εξοχήν Απόστολος που έχει τη δύναμη και την εξουσία να διώχνει τα δαιμόνια και να καταστρέφει τις μηχανορραφίες τους. Αυτή τη δύναμη του έδωσε ο Χριστός γιατί ήταν ο πιο στενός φίλος Του και ο πιο αγαπητός μαθητής.

Μια μέρα, όταν εγώ ασχολόμουν με την αντιγραφή του Ευαγγελίου του αγίου Ιωάννου, μου παρουσιάστηκε δαίμονας με τη μορφή ενός γνωστού μου επισκόπου με την αρχιερατική του στολή και μου είπε να σταματήσω να το κάνω. Μου είπε επίσης να τον υπακούω σε όλα γιατί, δήθεν, είναι μητροπολίτης και έχει τόση αγιότητα που μπόρεσε σαν τον Χριστό να μπει μέσα στο δωμάτιο με κλειστές πόρτες. Τον κοίταξα προσεκτικά και κατάλαβα ότι είναι όλος γεμάτος κακία και μίσος.

Έκανα επάνω μου το σημείο του Σταυρού. Εκείνος όμως εξακολουθούσε να στέκεται μπροστά μου. Μου είπε, περιφρονητικά, ότι δεν φοβάται το Σταυρό. «Ψέματα λες, απάντησα εγώ στον δαίμονα, δεν είσαι ο μητροπολίτης που γνωρίζω. Καταλαβαίνω ότι είσαι δαίμονας, μη μου λες ότι δεν φοβάσαι τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό του Χριστού, με τη δύναμη Του θα σε εξαφανίσω».

Δεν ξέρω που βρήκα θάρρος. Σηκώθηκα από τη θέση μου και τον πλησίασα. **Άρχισα να τον σταυρώνω απ' όλες τις πλευρές. Ξαφνικά ο δαίμονας μπροστά στα μάτια μου άλλαξε μορφή και εξαφανίστηκε, κάνοντας φοβερό θόρυβο και σκορπώντας σπινθήρες προς όλες τις κατευθύνσεις.** Εγώ νόμιζα ότι θα πεθάνω από τον φόβο μου. Έτσι όπως ήμουν με ελαφρά ρούχα, παρ' όλο που ήταν ένδεκα το βράδυ, ήταν Νοέμβριος μήνας και έξω είχε χιόνι, έτρεξα στον δεσπότη μου.

-Τι έχετε; με ρώτησε ο Αρχιεπίσκοπος μόλις με είδε. Του τα διηγήθηκα όλα και τον παρακάλεσα να με φιλοξενήσει προσωρινά στο σπίτι του. Εκείνος απάντησε:

«Για χάρη σας είμαι έτοιμος να κάνω όλα όσα θέλετε. Να ξέρετε, όμως, ότι ο εχθρός διάβολος ακόμα και στο ναό, την ώρα της Θείας Λειτουργίας πειράζει τους λειτουργούς του Θεού. Μη νομίζετε ότι εδώ στο σπίτι μου θα μπορέσετε να κρυφθείτε απ' αυτόν. Το καλύτερο που θα μπορούσατε να κάνετε σ' αυτή την περίπτωση είναι, να προσεύχεστε στην Παναγία...».

### **Η πιο φοβερή αποκάλυψη:**

Είπε επίσης, ο Σεβασμιώτατος, και το έξης: «Να πείτε στον πατέρα Βαρλαάμ να συνεχίσει να διαβάζει τους εξορκισμούς και να αναγκάσει το δαιμόνιο να πει το όνομα του, ποιος είναι και με ποιο τρόπο μπήκε μέσα σας». Ταυτόχρονα ο Σεβασμιώτατος έδωσε εντολή να προσεύχονται για μένα σ' όλες τις εκκλησίες της επαρχίας του.

Μετά από δώδεκα μέρες, από τότε που άρχισαν να διαβάζουν τους εξορκισμούς, το δαιμόνιο άρχισε να κλαίει. Στην αρχή νόμιζα ότι κλαίω εγώ ο ίδιος, αλλά με τη χάρη του Θεού είδα ότι δεν κλαίω εγώ αλλά κλαίει κάποιος άλλος μέσα μου, και αυτός ο κάποιος δεν ήταν άνθρωπος. Εκείνος είπε το εξής:

**-Ταλαιπώρος εγώ. Ο ίδιος ο Θεός με άφησε να μπω εδώ. Είμαι ο Αβαδδών, είμαι αυτός που θα ζω μέσα στον Αντίχριστο. Τι με ρωτάς πότε και πως μπήκα μέσα του; Ο Μητροφάνης τα είπε όλα στον Αντώνιο. Τι άλλο θέλει εκείνος από μένα;** (από τη σελ. 73)

{Εφ' όσον ο Μοτοβίλωφ άντεξε ένα τόσο φοβερό πνεύμα, είναι προφανές ότι με τη βοήθεια του Θεού και με τη μεσολάβηση των Αγίων, όλες οι δαιμονικές επιβουλές μπορούν να εξουδετερωθούν. Αρκεί να το θέλει ο άνθρωπος. Δυστυχώς όμως ο Αντίχριστος δεν θα το θέλει, και θα ερημώσει την ανθρωπότητα (σαν «βδέλυγμα της ερημώσεως» που είναι) με την κακοποιό δράση των δαιμόνων με τους οποίους θα συμμαχήσει, μέχρι να βληθεί μαζί τους στη Κόλαση (την οποία κάποιιοι “μοντέρνοι θεολόγοι” θεωρούν ανύπαρκτη, ενώ οι της σύγχρονης σατανικής μουσικής μάλλον διασκεδαστική)}.

### **Στάρετς Σεραφείμ του Σαρώφ:**

-Ένα πράγμα θα σας πω και αυτό είναι το πιο βασικό: «Αν ο ίδιος ο Κύριος και η Παναγία, δεν μου φανέρωναν την ζωή σας, δεν θα πίστευα ότι μπορεί να υπάρξει μια τέτοια ζωή! Ο Κύριος μου είπε ότι στη ζωή σας τα πνευματικά με τα κοσμικά και τα κοσμικά με τα πνευματικά είναι τόσο στενά συνδεδεμένα, ώστε είναι αδύνατον να ξεχωρίσουμε το ένα από το άλλο, και ότι Αυτός ο ίδιος αποφάσισε να έχετε μια τέτοια ζωή και ότι η ανθρωπότητα στο μέλλον θα ακολουθήσει αυτόν ακριβώς το δρόμο, αν θελήσει να σωθεί, και ότι όλα αυτά είναι σύμφωνα με το θέλημα Του, και ότι μόνο γι' αυτό το λόγο μου επιτρέπει να σας αποκαλύψω κάτι από τη ζωή σας, για να μην χαθείτε βλέποντας τόσες δυσκολίες στο δρόμο σας». (από τις σελ. 102-103)

{Είναι φανερό ότι όταν όλο και περισσότεροι εκκλησιαστικοί ηγέτες δεν στέκονται στο ύψος τους, όταν ο σατανισμός προωθείται από τους πολιτικούς και τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, όταν η επιστήμη έχει υποδουλώσει τον κόσμο με την χρήση της τεχνολογίας για την παρακολούθηση – ποδηγέτηση της ζωής του και την καταστροφή του περιβάλλοντος, και όταν οι περισσότεροι ενδιαφέρονται για τους μύθους μάλλον παρά για την Αλήθεια, οι πιστοί άνθρωποι των εσχάτων καιρών μας, πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί και υπομονετικοί, για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Τότε παρόλο που θα ζουν μέσα στον κόσμο, ο οποίος κείται εν τω πονηρώ, και παλεύοντας με τις δυνάμεις της πονηρίας, μέσα και έξω τους, με τη χάρη του Θεού θα μπορούν να σωθούν. Και μάλιστα θα φτάνουν σε μέτρα ανάλογα των θεαρέστου ζωής μοναχών, όπως είπε ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ στον Μοτοβίλωφ}:

**«...Στο πρόσωπο σας Εκείνος ήθελε να δείξει και αυτό τον τρόπο της σωτηρίας, για να είναι και οι άνθρωποι που ζουν μέσα στον κόσμο κοινωνοί ιδίων χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, όπως και οι μοναχοί, αν σηκώσουν μέχρι τέλους τους κόπους, τους αγώνες, τα βάσανα και τις θλίψεις για τον Χριστό...»** (από τη σελ. 106)

{Ο Νικόλαος Μοτοβίλωφ εκοιμήθη σε μια εποχή που αισθανόταν όλο και περισσότερο το κοσμικό (δαιμονικό, Αντίχριστο) πνεύμα να αυξάνει, και για το λόγο αυτό είχε αυξήσει τα προσκυνήματά του σε μακρινά μέρη της Ρωσίας. Ένα μήνα πριν κοιμηθεί, η βασίλισσα του Ουρανού του εμφανίστηκε σε όνειρο, και του υποσχέθηκε ότι σύντομα θα τον οδηγούσε στα ουράνια σκηνώματα και θα του γνώριζε άγνωστους Αγίους.}

**Σημ. ΛΜΑ:** Τα μέσα σε αγκύλες είναι σχόλια δικά μου. Για όποιον διαβάσει όλο το βιβλίο, θέλει προσοχή κάποιο σημείο, το αναφερόμενο στα μέρη της ψυχής, διότι αποδίδεται με μια ακραία διατύπωση, η οποία πρέπει να λαμβάνεται σαν επεξηγηματική του ότι ο άνθρωπος αποτελείται από λογική ψυχή και σώμα, και όχι σαν ανταγωνιστική έννοια, όπως περιαιτολογώντας το εμφανίζει ο Μοτοβίλωφ. Όμως η διατύπωση αυτή του βιβλίου, δεν έχει σχέση με την αιρετική του Απόστολου Μακράκη. Δείτε τι αναφέρει ο Άγιος Νεκτάριος για το θέμα αυτό, ο οποίος είναι σύγχρονος Άγιος, μεταγενέστερος της εποχής του Μοτοβίλωφ, και άριστος γνώστης όλων των συναφών πατερικών εργασιών.